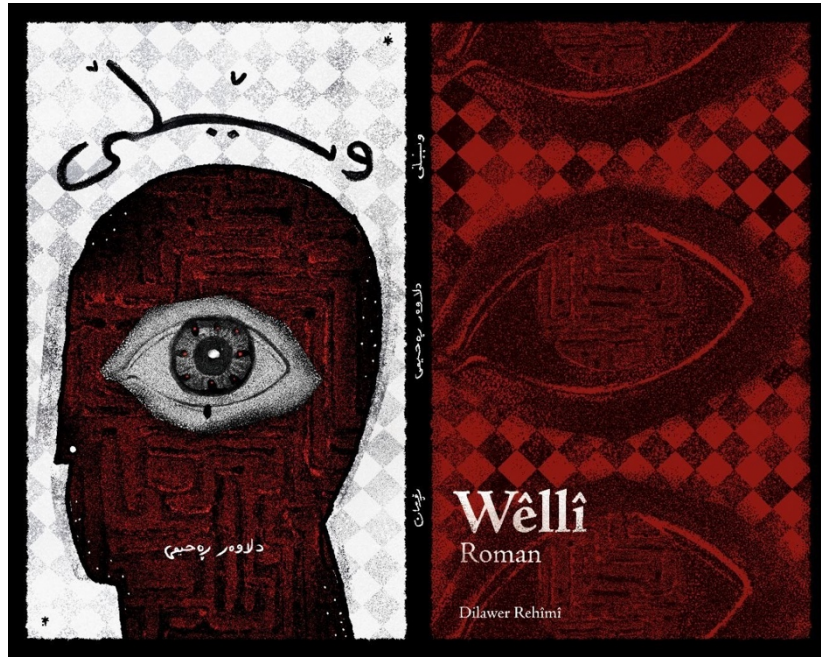

لە ويلىگە دەروونەوہ بۆ زىندانى كۆمەلگە: خويندەوہ يەك بۆ رۆمانى "ويلى" سى "دلاوہر رەھىمى"

جووتيار قارمان

۵۰ ئايارى ۲۰۲۶ وتار

سەرەتاي ھەموو زانست و زانىرىيەك تىگە يىشتە لەو ئازارە بەژانەى كە مرؤف لەسەر ئەم زەويىيە دەيچىژىت. رۆمانى "ويلى" بە قەلەمى "دلاوہر رەھىمى" تەنيا دەقيكى گىرانەوہي نىيە، بەلكو ھاوارىكى بىدەنگ و بوومەلەرزەيەكە كە بنەماكانى دەروون و كۆمەلگە دەلەرزىنيت. نووسەر لەم دەقەدا كەسايەتبيەكى ويلى و سەرگەردانمان نيشان دەدات كە لەناو زەمىنكى قاقړ و بىبەردا بە دواى ترووسكەيەكى ئوقرە و ئاراميدا دەگەرىت. ئەم دەقە ئاوينەيەكە سۆماى دىتئمان پى دەدات تا بئەزمووين چۆن تاك لە بەردەم نەرىت و ياساكاندا دەبىتە نيچىرى ئازەلىكى درندە و، چۆن چىكردىنى "ويلىگە" يان

"دالان"ی دەررون دهبته تهنیا بژیو و پهناگه بۆ پرگار بوون لهو تهوس و لاقرتیهی کومه لگه ی بیهزه یی به سه ریدا دهیسه پینیت. لیره دا دەررونی تاک به یی هیچ کۆله که یه ک ده مینیته وه و داده رمیت و به ره و دووره په ریزی ده خلیسکیت.

ویلگه وه ک په ناگه یه ک له به رانه ر ترؤما و تیکشکانی که سایه تیدا ده قی "ویلی" تابلویه کی ئالوزه له شیزؤفرینیا و دووفاقی که سایه تی. گیرانه وه که له سه ر ملمانئی نیوان "من" و "تو" دامه زراوه. ئەم "تو" یه که سیکی دهره کی نییه، به لکو دهنگدانه وه و سیبه ری خودی گیره ره وه خویه تی که له ئەنجامی تیکشکانی دەررونییه وه له جهسته ی جیا بووه ته وه. کاتیک مروّف تووشی ئازاریکی به ژان و ترؤمایه کی به رده وام ده بیت، دەررونی ناتوانیت به رگه ی ئەو قورساییه بگریت، بویه خوی ده کات به دوو که رته وه؛ یه کیکیان قوربانیه که و ئەوی تریان چاودیر یان ره خنه گره که. لیره دا نووسه ر زۆر وه ستایانه چه مکی "دالان" یان "ویلگه" ی چی کردووه. ئەم ویلگه یه بریتیه له "ریکاری به رگری". کاتیک که توار (واقع) هینده قاقر و پر له تهوس و درنده ییه، عیزه تی نه فسی مروّف بۆ پاراستنی خوی له له ناوچوون، جیهانیکی خه یالی و زیندانیکی دەررونی دروست ده کات. ویلگه ئەو شوینه یه که کاره کته ره که تیدا ملکه چی هیچ یاسایه کی دهره کی نابیت، به لکو خوی به تهنیا له گه ل "تو" یه خه یالییه که یدا ده دویت. ئەمه ییش هه لاتنه له که توار به ره و ناوه وه ی خود. کاتیک عیزه تی نه فس له به رده م مه ترسی دهره کیدا هه ست به دارمان ده کات، په نا ده باته به ر دروستکردنی که تواریکی جیگره وه یان گوشه گیری دەررونی وه ک ریکاریکی به رگری بۆ که مکردنه وه ی دله راوکی و نازار.¹ له ده قه که دا ده بینین که "من" به رده وام لؤمه ی "تو" ده کات، وه ک ئەوه ی بیه ویت بلیت: "تو بوو یته هوی ئەوه ی ئیمه بگه ینه ئەم سه ره ئەنجامه". ئەمه خستنه پاله؛ که سه که شکستی خوی له به رانه ر نه ریت و کومه لگه دا هه لده گریت و ده یخاته پال

Freud, Anna, The Ego and the Mechanisms of Defense, London: Karnac Books, 1993, p. 45¹

بەشەكەى تىرى كەسايەتییە كەى. كارەكتەرە كە توانای ئەوەى نییە رووبەرۆوى مامۆستا، پزیشك، یان باوك ببیتەو، بۆیە رووبەرۆوى خودى خۆى دەبیتەو لەناو وئینگە تاریكە كەدا. ئەم وئینگە یە هیچ ترووسكە یە كى هیواى تیدا نییە، شوئینگە كە تیدا كات دەوہستیت و زەمین دەبیتە زەمینىكى تر بەبێ ھەست و خوست. ھەر وہا دەقە كە پرە لە ئاماژەى خەمۆكى قوول و بىركردنەو لە خۆكوشتن. خەمۆكى لیرەدا تەنیا دلتەنگییە ك نییە، بەلكو "ھەلھاتن"ە، ھەستكردنە بە بېمانایی ھەموو شتێك. ئەو كاتەى كە كارەكتەرە كە لەناو وئینگەدا گوى لە گۆرانىیە كانی ھەسەن زىرەك یان عەلى مەردان دەگریت، موسیقا نابیتە ھۆى ئاسوودەى، بەلكو دەبیتە زەنگىك بۆ بەبیرھینانەوہى یادەوہرییە برىندارەكان و ئەو خوئینەى كە لە رۆحى دەچۆرپیت. رۆنالد لەینگ، دەروونناسى بەناوبانگ، ئەم دۆخە بە باشى وەسف دەكات كاتىك باس لە "خودىكى دابەشكراو" دەكات كە ناتوانیت لەگەل جیھانى دەروەدا كارلىك بكات بەبێ ئەوہى ھەست بە ھەرەشەى لەناوچوون بكات.² لەینگ باس لەو دەكات كە شیزۆفرىنیا و دابەشبوونى خود زۆر جار كاردانەوہیە كى لۆگىكییە بەرانبەر بە جیھانىك كە لە بنەرەدا شیت و چەوسینەرە. ئەو تاكەى شیزۆفرىنیاى ھەىە بۆ پاراستنى رۆحى خۆى جەستەى وەك قاوغىك بە جى دەھیلپیت و لەناو مېشكیدا جیھانىكى تىرى وەك وئینگە كەى كابرأى ئەم رۆمانەى دلاوەر رەحىمى ئاوەدان دەكاتەوہ. كەواتە شكستى كارەكتەرە كە لەوہدا نییە كە شیت بوو، بەلكو لەوہدا یە كە ھىندە ھۆشيارە بەو چۆلىیەى دەوروبەرى كە ئىتر ناتوانیت درۆ لەگەل خۆیدا بكات. ئەو نایەویت وەك ئازەلە كانی دەوروبەرى بژى، بۆیە بریار دەدات لەناو وئینگە یە كدا ون ببیت كە ئەمەیش خۆى لە خۆیدا جۆرىكە لە خۆكوشتنى دەروونى پېش خۆكوشتنى جەستەى.

² Laing, R.D., *The Divided Self: An Existential Study in Sanity and Madness*, London: Penguin Books, 1965, p. 82

زیندانی کۆمه‌لگه و پاسه‌وانه کانی مه‌رگی خه‌ون

ئێستا ده‌روانینه ئه‌و زه‌وییه‌ی که ئه‌م ده‌روونه‌ی تیدا هاردراره‌وه. مرۆف له‌ بۆشاییدا تووشی هه‌له‌هاتن نابیت، به‌لکو ئه‌وه‌ گرۆی مه‌ردم و ئه‌و سیسته‌مه‌ چه‌وسینه‌ره‌وه‌یه که وه‌ک ئاشیکی فره‌خپو رۆح و خه‌ونه‌کانی تاک ده‌هاریت. له‌ قسه‌ی گوی ئاگردانی کورده‌واریه‌ ده‌لێن: "که‌س به‌ دۆی خۆی نالیت ترشه"، کۆمه‌لگه‌یش هه‌رگیز دان به‌و درنده‌بیه‌دا نالیت که به‌رانبه‌ر به‌ تاکه‌کانی خۆی ده‌یکات. له‌ رۆمانی "ویلی" دا کۆمه‌لگه‌ ته‌نیا پاشخانیک یان شوینیک نییه‌ بۆ ژیان، به‌لکو زیندانیکی گه‌وره‌یه، پانتاییه‌که که تیدا هیچ کۆله‌که‌یه‌ک بۆ ئازادی و داهێنان نه‌ماوه‌ته‌وه. نووسه‌ر زۆر به‌وردی نیشانمان ده‌دات که چۆن یاسا و نه‌ریت و که‌سانی ده‌وروبه‌ر ده‌بنه‌ پاسه‌وانی ئه‌م زیندانه و به‌ ته‌وس و لاقرتیوه‌ سه‌یری هه‌ر تاکیک ده‌که‌ن که بیه‌ویت له‌م زه‌وییه‌دا جیاواز بفریت. ده‌بینین ئه‌و که‌سانه‌ی که ده‌بوو ببنه‌ ده‌نده و به‌خشه‌ری هیوای ژیان (وه‌ک مامۆستا، پزیشک، باوک و خزم)، له‌م ده‌قه‌دا گۆراون بۆ ئامرازی سه‌رکو‌تکردن. مامۆستا له‌ بری ئه‌وه‌ی چرای زانست بێت، ده‌بێته‌ ئه‌و که‌سه‌ی که ده‌یه‌ویت تاکه‌کان وه‌ک یه‌ک له‌ قالب بدات و بیانکاته‌ ئاژه‌لێکی که‌وی و ملکه‌چ بۆ سیسته‌مه‌که. پزیشک له‌ بری ئه‌وه‌ی برینه‌کانی ده‌روون ساپۆ بکات، ده‌یه‌ویت به‌ ده‌رمان یاخیبوونی کاره‌کته‌ره‌که‌ سه‌ر بکات و بیگه‌رینیتته‌وه‌ بۆ ناو میگه‌له‌که. خزم و که‌سوکاریش به‌ چاوی ته‌وس و سه‌رکۆنه‌وه‌ ده‌رواننه‌ کاره‌کته‌ره‌که، چونکه‌ ئه‌و ئاماده‌ نییه‌ بژیو و نانی خۆی به‌ درۆ و دوورپووی په‌یدا بکات. میشل فوکۆ، کۆمه‌لناسی فه‌ره‌نسا، له‌ شیکردنه‌وه‌ی چه‌مکی ده‌سه‌لات و زینداندا زۆر به‌ جوانی ئه‌م دۆخه‌ روون ده‌کاته‌وه. ئه‌و پێی وایه‌ کۆمه‌لگه‌ی مۆدێرن وه‌ک زیندانیکی "پاناپتیکۆن" کار ده‌کات که تیدا هه‌موو که‌سیک چاودێری که‌سیکی تر ده‌کات تا ئه‌و راده‌یه‌ی تاک خۆی ده‌بێته‌ پۆلیس به‌سه‌ر خۆدی خۆیه‌وه. فوکۆ له‌م کتێبه‌دا باس له‌وه‌ ده‌کات که چۆن دامه‌زراوه‌کانی وه‌ک قوتابخانه، نه‌خۆشخانه و خێزان هه‌مان ته‌کنیکی زیندان بۆ کۆنترۆڵکردنی جه‌سته و ده‌روونی تاکه‌کان به‌ کار ده‌هێنن، بۆ ئه‌وه‌ی

بیانکه نه بوونه وهریگی گوپرایه ل و بیمه ترسی بو سهر سیستمه که. جا زیندانی پاناپتیکون له بنه رتدا بیروکهی فهیله سووفیکی ئینگلیزه به ناوی "جیرمی بینتام" (له سه دهی هه ژدهیه مدا). نه و که سه نه خسهی زیندانیکی چی کرد که شیوه کهی بازنه یییه. له ناوه راستی نه م بازنه یه دا قولله یه ک هه یه که پاسه وانه کهی تیدایه و، له دهوری قولله که یشدا ژووری زیندانییه کان هه یه. فیل و کارزانی نه م زیندانه له وه دایه: نه و پاسه وانه ی له ناوه راستدایه چاوی ده که ویتته سهر هه موو ژووره کان و هه موو زیندانییه کان ده بینیت، به لام زیندانییه کان به هیچ شیوه یه ک ناتوانن پاسه وانه که ببینن. واته زیندانییه که هه رگیز نازانیت ئاخو له م چرکه یه دا پاسه وانه که سهیری ده کات یان نا! جا چونکه زیندانییه که نازانیت کهی چاودیری ده کریت، هه همیشه وای دیتته به رچاو که له هه موو چرکه یه کدا چاویکی بیبه زهی له سه ریته تی. بویه له ترساندا هه همیشه ئاکاری خوی چاک ده کات و ده بیتته ئازه ئیکی کهوی و ملکه چ. لیره دا زیندانییه که ئیتر پیویستی به وه نییه که سیک به دار و کوته که وه به سه ریته وه بیت، به ئکو خوی ده بیتته پاسه وان به سه ر خودی خویه وه! دواتر "میشیل فوکو" هات و نه مه ی کرده په ندیک بو کومه لگه ی مؤدیرن. فوکو گو تی: کومه لگه ی ئیمه ییش ریک بووته پاناپتیکون! گروی مه ردم له قوتابخانه، له نه خو شخانه، له کومپانیا، له کارگه و له ناو خیزاندا هه همیشه هه ست ده که ن چاویک چاودیریان ده کات (چاوی کومه لگه، چاوی یاسا، چاوی خه لک). بویه مرو فقه کان له ترسی قسه ی خه لک و سزای کومه لگه خویان ئاره زووه کانی خویان خه ساندووه و بوونه ته مه خلوو قیکی ده سته مو. نه وان خویان زیندانی و خویشیان پاسه وانان!³

له م دو خه دا کاره کته ری "من/تو" تووشی قوولترین ئاستی "ناموبوون" ده بیت. شار به و هه موو جه نجالییه یه وه ده بیتته بیابانیکی وشکارو و قاقر که تیدا مرو فقه کان وه ک ئامیر دین و ده چن. کاره کته ره که هه ست ده کات که نه و سهر به م گرو و و پپر و هوزه نییه؛

³ فوکو، میشیل، مراقبت و تنبیه: تولد زندان، ترجمه نیکو سرخوش و افشین جهاننیده. تهران: نشر نی، ۱۴۰۱

زمانه که یان تی ناگات و ئەوانیش له ئازاره که ی ناگەن. ئەم دۆخە ی نامۆبوون له ئەنجامی دابرا نی مروف له جەوهەری خۆی چە کەرە دە کات. هەندیک له دەروونناسان نامۆبوون بۆ چەند لایەنیکی دابەش دە کەن: هەستکردن بە بێدەسە لاتی، بێمانایی، بێبێوهەری، گۆشە گیرپی کۆمە لایەتی و، نامۆبوون له خود. کارە کتەری رۆمانی "وێلی" تەواوی ئەم پینج لایەنە ی تیدا بەر جەستە بوو، بە تاییبەتی گۆشە گیرپی و نامۆبوون له خود که پائی پیوه دە نیت بەرەو ناو وێلگە که ی.⁴ که واته زیندانە که ی ناو رۆمانە که تەنیا چوار دیوار نییە، بە لکو ئەو چاوانەن که بێبەزەییانە خوینی تاک دە مژن و ئوقرە ی لی دە برن. کۆمە لگە بە یاسا و نەریتە کانیه وە گەورە ترین بکوژی دا هینانە و، هەر تاکیک بیه ویت لەم ریسایە لا بدات یان دە بیت شیت ببیت، یان خۆی لە ناو هە لھاتن و دوورە پە ریزیدا ون بکات.

لایەنی ئە دەبی و هونەری رۆمانە که

ئە گەر بمانە ویت بزاین نووسەر چلۆن ئەم بارە گرانی خستووتە سەر قاقەز، دە بیت بروانینە تە کنیکە کانی گیرانە وە. "دلاوەر رە حیمی" لەم دە قەدا پە پیرەوی لە گیرانە وە ی کلاسیک و هیللی راستە و خۆ نە کردوو، بە لکو تە کنیکی "تەوژی هۆش" و خۆ دوینی ناوە کیی بە کار هینا وە. ئەم شیوازە ییش بۆ خۆی بۆ خوینەر قورسە و رەنگە بگاتە ئاستی ئازاردانی خویندنە وە یی. واتە خوینەر بە خویندنە وە ی رۆمانە که ئازار بدریت. بیرکردنە وە کانی کارە کتەرە که پچرپچرن، باز دە دەن له کاتیکە وە بۆ کاتیکی تر، له یادە وە ریبیە کی منالییە وە بۆ ئازاریکی هە نووکه یی. ئە مە ییش زۆر بە وردی وینە ی دە روونیکی پارچە پارچە بوومان بۆ دە کیشیت. میشکی کارە کتەرە که ئوقرە ی لی براو و، وشە کان وە ک خوینی برینیکی کراو دە چۆرینە سەر پە رە کان. ویلیام جە یمس که یە که م جار چە مکی "تەوژی هۆش" ی له دە رووناسیدا بە کار هینا و، دواتر رۆیترت هە مفری له رە خنە ی

⁴ شاخت، ریشارد، الاغتراب، ترجمه کامل یوسف حسین، بیروت: المؤسسة العربية للدراسات والنشر، 1980.

ئەدەبىدا پەرەى پى دا، پىيان واىە ئەم تەكنىكە تاكە رىنگەىە بۇ گواستىنەوہى ئەو ئازاوه و جەنجالىيەى وا لە ناخ و نائاگايى مرؤفدا ھەىە. ھەمفرى روونى دەكاتەوہ كە تەكنىكى تەورمى ھوش لۇگىكى كات و شوپىن تىك دەشكىننىت بۇ ئەوہى راستەوخۇ بچىتە ناو رەوتى بىر كىردنەوہى خاوى كارەكتەرەكەوہ پىش ئەوہى لە لايەن لۇگىك يان سانسورى كۆمەلايەتتەوہ رىك بخرىتەوہ.⁵ ئەمەىش رىك ئەو كارەىە كە دلاوەر رەحىمى لە "وئلى"دا دەىكات.

لە پال ئەم تەكنىكەدا يەككىك لە بەھىزترىن كۆلەكەكانى ئەم رۆمانە بەكارھىننىانى "دەقئائوئزان"ە. نووسەر دىوہخاننىكى گەورەى لەناو دەقەكەىدا چى كىردوہ كە تىپىدا دەنگەكان و ئازارەكان تىكەل بە يەكتر دەبن. لە لايەكەوہ گۆرانى رەسەنى كوردى (دەنگى ھەسەن زىرەك و ەلى مەردان و قادر دىلان) وەك ئامرازىك بۇ دەرىپىنى ئەو ھەسەرەت و دوورەپەرىزىيە بە كار دەھىننىت. گۆرانىيەكانى زىرەك لىرەدا تەنىا بۇ كاتبەسەرىردن نىن، بەلكو ئەوانىش بەشىكن لە لاواندنەوہىەك بۇ نەتەوہىەك و تاكىكى وئلى. ئەو كاتەى كارەكتەرەكە گوى لەو دەنگانە دەگرىت، دەىەوئت ئەو ئازارەى بە زمان ناگەىەنرىت، لە رىنگەى ئاوازەوہ وەگوئزىت بۇ ناوہوہى خوى. لە لايەكى ترەوہ نووسەر زور وەستايانە ئاماژە بە گەورەنووسەرانى جىھان دەكات. وەك ئەوہى بىەوئت بلىت ئازارى مرؤف لە ھەر كوئىەك بىت يەك شتە. كاتىك ئاماژە بە "كافكا" دەكرىت، راستەوخۇ نامۇبوون و گۆران بۇ مىرووہىەك (لە رۆمانى گۆران) يان دادگايىكىردننىكى بىھۆكار (لە رۆمانى دادگا)مان دىتەوہ ياد. كاتىك ناوى "دۆستۆىفسكى" دەھىنرىت، مرؤفى ژىرزەمىن (لە رۆمانى ياداشتە ژىرزەمىنىيەكان) و ئەو ئازارە دەروونىيە قوولەمان بۇ بەرجەستە دەبىت كە تاك لە ململاننى نىوان تاوان و سزادا (لە رۆمانى تاوان و سزادا) دەىچىژىت. "فىرچىنىا وؤلف"ىش ھىمايە بۇ ئەو شەپۆلە پى ئوقرەىەى ناخ و ئەو مەرگە تراجىدىيەى كە لە ئەنجامى بەرگەنەگرتنى قورسايى ژيانەوہ دىتە ئاراوہ. جوليا كرىستىفا پى واىە ھىچ دەقىك بە

⁵ بۇ زانىارىى زىاتىر لەم بارەىەوہ سەىرى ئەم سەرىچاوىيە بكە: بىيات، ھسىن، انتىشارات ەلمى و فرھنگى، ۱۳۸۷

تهنیا له ئارادا نییه، به لکو هه موو ده قێک مۆزایکێکه له وه رگرتن و گۆرینی ده قه کانی تر. کریستیفا ده یسه لمینیت که ده قئاوێزان ته نیا ئاماژه پیدان نییه، به لکو چۆنیه تی کارلیکی ده قه کانه له گه ل یه کتر.⁶ له "وێلی" دا ده قه کانی کافکا و گۆرانیه کانی زیره ک له ناو یه کتردا ده توینه وه و ده بنه یه ک هاواری هاوبه ش دژی ئه و کۆمه لگه یه ی که تاکه کانی ده چه وسینیه وه. به م شیوه یه، "وێلی" ته نیا چیرۆکی ساده نییه، به لکو کارگه یه کی گه وری هونه ریه که تیدا وشه کان، ئاوازه کان و، یاده وه ریه کان به شیوه یه کی ئالوز تیکه ل کراون تا تابلویه کی راسته قینه ی ئه و وێلگه یه مان بو بکیشن که مروف تیدا گیری خواردوه.

زایه له ی ده قه که

له باسه کانی پیشوودا چون ریبواریک به ناو دالانه تاریکه کانی ده روون و زیندانه پاناپتیکونه که ی کۆمه لگه دا گوزه رمان کرد. دیتمان که چلۆن تاوان و ته وس و لاقرتی کۆمه لگه تاکیان به ره و دووره په ریزی و هه له اتن له خه لک پال ناوه. لیره دا ده روانینه ئه و قوتابخانه هزری و ئه ده بییه ی که رۆمانی "وێلی" تیدا له دایک بووه و، ئه و به هایه ی که ئه م ده قه بو خه رمانه ی ئه ده بیاتی کوردی چی کردوه. ئه گه ر به وردی سه رنجمان بخه یه سه ر رۆمانی "وێلی"، ده بینین که ئه م ده قه له یه ک کاتدا هه لگری تایبه تمه ندیه کانی هه بوونگه رای (ئیکزیستانشیا لیزم)/بیمانی و پوستمودیرنیزمه. له روانگه ی هه بوونگه راییه وه ده قه که هاواریکه له دژی "بیمانی". کاره کته ری رۆمانه که وه ک پاله وانه کانی ئه لیر کاموو و ژان پۆل سارتر له پرێکدا خۆی له ناو جیهانی کدا ده بینیه وه که هیچ پاساوێکی لۆگیکی بو هه بوونی نییه. ئه و ده بینیت که ژیان له سه ر ئه م زویه ته نیا پاته و پاتبوونه وه یه کی بیمانی، وه ک سیزیف که به ردیک ده باته سه ر کیو و دواتر به رده بیته وه خوار و دیسانه وه هه مان کار. کۆمه لگه و ئه و گرو و پیره ی که

⁶ بو زانیاری زیاتر سهیری ئه م سه رچاوه یه بکه:

نامور مطلق، بهمن، در آمدی بر بینامتنیت: نظریه ها و کاربرد ها، تهران: انتشارات سخن، ۱۳۹۴

دهوروبهري کاره کتهره که یان داوه، له گوین ئاژه لیکي دهسه مۆ ته نیا به دواي بژیوی رۆژانه و نانپهیدا کردندا ویلن، به بی ئه وهی یه ک پرسیا ری قوول له سه ره به بوون و مه رگ بکه ن. کاره کتهره که که ناتوانیت ئەم بیماناییه قبول بکات، تووشی دلتیکه له اتنیکي هزری ده بی ت و ویلگه یه ک بو خوی ساز ده کات تا له ویدا مانایه ک بو بوونی خوی بدوژیته وه. له "ویلی" دا دروستکردنی ویلگه /دالان و قسه کردن له گه ل "تو" دا ریک ئەو یاخیبوونه یه که کاره کتهره که له دژی وشکی و قاقیری دهروونی خه لکی کۆمه لگه دهینه خشینیت. له لایه کی تره وه، دهقه که به ته واوی سه ره به قوتابخانه ی پۆستمۆدیرنیزمه. له ئەده بیاتی پۆستمۆدیرندا هیچ هه قیقه تیکي ره ها، هیچ پالنه وانیکي ته واو و، هیچ گێرانه وه یه کی هیل ی و ریکخراو له ئارادا نییه. ژان فرانسوا لیوتار ده لیت پۆستمۆدیرنیزم بریتیه له "نه مانی متمانه به گێرانه وه گه وره کان". له م رۆمانه دا گێرانه وه گه وره کان ی وه ک (ئاین، نه ریت، خیزان، زانستی پزیشکی) هه موویان دارپا من و شکستیان هینا وه له وه ی ئاسووده یی و ئارامی به تاک به خشن. هه روه ها، دابه شبوونی که سایه تی بو "من" و "تو" و، به کارهینانی ده قئاویژان (تیکه لکردنی کافکا، فیرجینیا وولف، حه سه ن زیره ک)، تایبه تمه ندیه کی سه ره کی رۆمانی پۆستمۆدیرنه. لیوتار ده سه لمینیت که له سه رده می پۆستمۆدیرندا زانست و نه ریت ناتوانن ئیتر مرؤف رزگار بکه ن، بویه تاک په نا ده باته به ر یاریه زمانه وانیه کان و دروستکردنی گێرانه وه ی بچووک و که سی. ویلگه که ی دلاوهر ره حیمی ریک نموونه ی ئەو گێرانه وه بچووکه یه که تاک له سه ره ویرانه ی گێرانه وه گه وره کان کۆمه لگه دروستی کردوه.⁷

رۆمانی "ویلی" هه ویلیکی گه وره ی ده روونیه له ناو ئەده بیاتی ئیمه دا. ئەم دهقه پیمان ده لیت که گه وره ترین شه ره ئەو شه ره یه که له ناو دالانه کان می شکی تاکدا روو ده دات. ئەم رۆمانه نیشانی ده دات که تاکی کورد له ناو شه ره کان خویدا، له ژیر ده ستی خزم و مامۆستا و و پارێزه ر و پزیشک و سیاسیه کان خویدا، چۆن ده چه وسیتته وه و چۆن خوینی لی

⁷ بۆ زانیاری زیاتر له باره ی ئەده بیاتی پۆستمۆدیرنه وه بر وانه ئەم سه ره چاوه یه: لیوتار، جان فرانسوا، الوضع ما بعد الحداثی: تقرير عن المعرفة، ترجمة أحمد حسان، القاهرة: دار شرقیات للنشر والتوزیع، ۱۹۹۴.

دەچۆرپت. نووسەر بە زمانیکی بەژان ئەو پەردەیه لادەدات که ئەدەبیاتی کلاسیک بەسەر برینه دەروونییه کانی تاکدا کیشابووی. بە بروای من ئەوهی لەم دەقەدا روو دەدات و لە کۆمەنگە ی کوردیدایه، لە کۆمەنگە کانی دیکە ی جیهاندا ههیه، چونکه نازارە که ی نازاریکی جیهانییه؛ نازاری مروفی هاوچەر خە لە بەردەم مه کینه ی بیبەزەیی ژياندا. لە رۆمانی "وئلی" دا مملانی نیوان "من" و "تو" بەرجەستەبوونی فرەدەنگییه که که تیدا هیچ کام لە دەنگە کان ناتوانن بەسەر ئەوی تر دا زال بین. میخائیل باختین کاتیک باس لە فرەدەنگی دوستویفسکی دەکات، ئماژە بهوه دەکات که پالەوانی مۆدیرن پالەوانیکه هه میسه له گه ل خویدا له گفتوگو و مملانی دایه و، هه رگیز کۆتایی نایهت. باختین پی وایه که له رۆمانی فرەدەنگدا نووسەر دەسه لاتی ره های بهسەر کاره کتەرە کانداییه، به لکو کاره کتەرە کان خویان خاوه نی دەنگ و بیروباوه ریای خویانن.⁸

عەلەئەدین سەجادی لە رشتە ی مرواریدا دە گپتە وه دە ئیت: "کابرایه کی کورد گایه کی بو قوربانی کرپوووه، سەیری کرد گاکه زور له ره. گوئی: ئەم گایه لهسەر ئەم جاده پانه ناروات، ئە ی لهسەر پردی سیرات چۆن دەروات؟" حالی کاره کتەری رۆمانی "وئلی" ییش ریک وایه. ئەو تاکه ی که لهسەر ئەم زه مینه پان و بهرینه له ناو ئەم کۆمەنگە یه دا جیگه ی نایته وه و ناتوانیت بروات، چۆن ده توانیت لهسەر پردی سیراتی میشک و دەروونی خوی به بیوه یی تی بپه ریت؟ رۆمانی "وئلی" له نووسینی "دلاوه ر په حیمی"، ته نیا کتیبیک نییه بیخوئینه وه و بیخه یه سەر ره فه ی بیرچوونه وه، به لکو ئاوینه یه که که هه موومان وینه ی خۆمانی تیدا ده بینن. نووسەر توانیوه تی به زمانیکی ره وان و پر له کارزانی ئەو خوینه بنووسیته وه که له دلی تاکیکی یاخییه وه ده ئیت. کاره کتەر له م ده قەدا وه ک له تاریکیدا وئله، بروای نه هینا به و درۆیانه ی که جیهان پیی ده فروشتن، بویه هه ئیژارد له ناو دالانی خویدا ون ببیت، نه ک ببیته ئاژه لیک له ناو میگه لی زورینه دا.

Bakhtin, Mikhail, *Problems of Dostoevsky's Poetics*, translated by Caryl Emerson, Minneapolis: University of Minnesota Press, 1984 ⁸

قهیرانی کات و شوین

عه لائەدین سه جادی ده گپرتته وه ده لیت: "سالتیک بوومه له رزه که له پینجویی دا، کابرایه کی ترسنۆک به پیاویکی گهوره ی گوت: 'رهنگه له بوومه له رزه که زۆر ترسابیتی و له رزیبیتی؟' کابرا گوتی: 'به ئی، به لام زهوییه که له منیش و له تۆیش زیاتر ترسا و له رزی.' ئەم نه زیله یه ریک گوزارشته له حالی کاره کته ری "من/تۆ" له رۆمانی "ویلی" دا. ئیمه له به شه کانی پيشوودا باسی له رزینی کاره کته ره که مان کرد له به رده م کۆمه لگه دا، وه لی باسمان له وه نه کرد که چۆن خودی ئەو "زه مینه"، ئەو "کاته" و، ئەو "زمانه" ی که کاره کته ره که ی تیدا ده ژی له بنه رته وه له رزیوه و دارماوه. کاتیک مرۆف تووشی ئازاریکی به سوئی ده بیتی، ته نیا میشکی تیک ناشکی، به لکو هه موو پیه ره کانی گه ر دوون له چاویدا ویران ده بن.

له روانگه ی هزری و ئەده بییه وه یه کیک له گرنگترین ئەو بابە تانه ی که ده بیتی له سه ر رۆمانی "ویلی" باس بکریت، تیکشکانی چه مکی "کات" و "شوین" ه. خوی بینیا ز کاتیک ئەم زهوییه ی ئافراند، شهوی به سه ر رۆژدا هه لکیشا و خۆر و هه یفی خسته کار تا بو ماوه یه کی دیاریکراو بین و بچن، به لام له ناو "ویلگه" که ی دلاوه ر ه حیمیدا ئەم سیستمه یه زدانیه نییه. شوینه که (ویلگه/دالان) شوینیکی به رجه سته نییه که بتوانیت به هه نگاو بیپویت، هه روه ها کاتیش له ویدا هیلکی راست نییه که له رابردوو وه بروات به ره و داها توو. له ناو میشکی کاره کته ره شیزۆفرینییه که دا کات وه ک بازنه یه ک ده سوورپته وه. یاده وه رییه کی تالی مندالی ریک له هه مان چرکه دا روو ده دات که ئازاریکی هه نوو که یی دلی ده گوشیت. باختین پی وایه له هه ر ده قیکی ئەده بیدا کات و شوین پیکه وه گری دراون و "کات-شوین" یک پیک ده هینن که بریار له سه ر جوړی گیرانه وه که ده دات. له ده قه ده روونیه کانی وه ک "ویلی" دا کات-شوینه که "داخراو و چه قبه ستووه"، واته کاره کته ره که له زیندانیکی کات و شویندایه که تیدا هیج پيشکه وتنیک روو نادات و

هه موو چرکه کان ته نیا پاته و پاتبوونه وهی یه ک نازارن.⁹ ئەم تیکشکانی کاته ده بیته هوی ئەوهی کاره کتیره که ههست به ئاسووده پی نه کات. ئەو ناتوانیت بلیت "سبهینی باشتر ده بی"، چونکه له ناو ویلگه دا "سبهینی" له ئارادا نییه. هه ر بویه کاتیک گوی له گۆرانیه کانی حه سه ن زیره ک ده گریت، ئەو دهنگه له رابردوو وه نایهت، به لکو له ناو خودی ئیستای کاره کتیره که دا ده زیت و ده بیته به شیک له و سه ره نجامه ی که تیدا ده ژی. شوینه کانی ده ره وهیش (وه ک شه قامه کان، نه خوشخانه، مال) هه موویان ده بنه زه مینیکی قاقر که هه یچ پشت و په نایه کیان بو ئارامی تیدا نه ماوه ته وه.

قهیرانی زمان و بیدهنگی وه ک یاخیبوون

بابه تیکی تری زور گرنگ که له م رۆمانه دا پیویسته به قوولی شی بکریتته وه، ململانیی کاره کتیره که یه له گه ل "زمان" دا. گوتراوه: "قسه بیگیژه، بیبیژه، بیویژه!" به لام چی روو ده دات کاتیک وشه کان توانای گوزارشتکردنیان له دهست ده دن؟ کاتیک زمان ده بیته ئامپازیک به دهست گرو و خه لکه وه بو ته وس و سه رکوتکردن؟ له رۆمانی "ویلی" دا کاره کتیره "من" ورده ورده متمانه ی به زمان نامینیت. ئەو ده بینیت که پزیشکه که، مامۆستا که و، خزمه کان هه موویان به زمانیک قسه ده که ن که پره له درۆ و دوورپووی. زمانی کۆمه لگه زمانیکه بو دهسته مۆکردنی و لسات و مروقه گوپرایه له کان چی کراوه، نه ک بو ده رپرینی ئەو دووره په رتزیبه ی که له ناخی که سیک یاخیدا هه یه. بویه کاره کتیره که په نا ده باته بهر "بیدهنگی/کریبوون" یان قسه کردن له گه ل "تو" یه خه یالیه که یدا له ناو ویلگه دا. ئاخه ئەو له کۆمه لگه دوور که وتوو ته وه بو ئەوهی مل به یاساکیان نه دات، چونکه زمان به شیکه له یاسای کۆمه لگه بویه وازی له زمانی ئەوان هیناوه و زمانیکی تایبهت به خوی (وه ک مۆنۆلۆگه کانی ناو ویلگه) دروست ده کات که بو کۆمه لگه بیمانایه، به لام بو خودی که سه که ته نیا ریگه ی مانه وه یه. بویه، ئەو ته ورعی هوشه ی که

⁹ هه مان سه رچاوه ی پيشوو.

نووسەر له دهقه كه دا به كارى هیناوه، ته نیا ته كنىكىكى ئه ده بى نیه، به لكو بهرجهسته بوونى شكستى زمانه. رسته كان پچرچرن، خالبه ندىیه كان تىك ده شكین و، وشه كان وهك خوینى برینىك به سهر په ره كاندا ده رژین. كاره كتهره كه دهیه ویت له ریگه ی ئه م زمانه تىكشكاوه وه ئه و زیندانه برووخینیت كه پى ده گوتريت "لوگىك". بیده نگی ئه و له ئاست ده ره وه و، هاواره كانى له ناوه وه گه وره ترین یاخیبوونه دژى ئه و كومه لگه یه ی كه دهیه ویت به زور بهینیتته قسه و بیخاته سهر ریگه ی راسته رپى میگه له كه.

جهسته وهك زه مینىكى قافر و گوره پانى نازار

لايه نىكى دىكه ی رومانه كه كه زور گرنگه تیشكى بخريتته سهر، په یوه ندى كاره كتهره كه یه به "جهسته" ی خویه وه. له رومانى "ویلى" دا جهسته ئاماده یییه كى توقینه رى هه یه. مروف كاتىك توشى نازارى ده روونى ده بیت، نازاره كه ته نیا له میشكیدا نامینیتته وه، به لكو ده گويزریتته وه بو ناو خانه به خانه ی جهسته ی. له دهقه كه دا ده بینین كه جهسته ی كاره كتهره كه وهك زه مینىكى قافر و بیبه ره می لى هاتوو. ئه وه هست به قورسایى له ش، سرپوون و، ماندوویتیه كى ئه زه لى ده كات كه هیچ خه و و حه سانه وه یه ك ناتوانیت ساریژى بكات. كومه لگه دهیه ویت جهسته ی ئه م تاكه چون ئامیرىك بو به ره مه پینان و پهیدا كردنى بژیو به كار بهینیت، رىك وهك ئه و ئازه لانه ی كه بار ده كیشن و ده چه وسینرینه وه، لى كاره كتهره كه به نه خو شكه وتنى ده روونى و جهسته ی رته ده كاته وه ببیته ئه و ئامیره. جهسته ههر قه پاغىك نیه كه گیانى تیدا بیت، كاتىك كومه لگه و ده ورو بهر ده بیته مایه ی هه ره شه و ته وس، جهسته خو ی داده خات و ده بیته قه لغانىك یان زیندانىك. له حالته تى تروما و خه موكیدا جهسته ههسته كانى له دهست ده دات و ده بیته ته نىكى قورس و بیمانا و خاوه نه كى ههست به بوونى ناكات. له م روانگه یه وه، ئه و كاته ی كاره كتهره كه له ناو ویلگه دا گو ی له موسیقا ده گریت یان بیر له مهرگ ده كاته وه،

ئەو دەيەوئيت لەو جەستە چۆل و قاقەرە رزگارى بېئيت. گەرەك يەتتە بېئيتە گيانىكى پەتى، يان بېئيتە شەپۆلىكى دەنگ كە لەناو ھەوادا بلاو دەبېئتەو ھەبې ئەو ھى پېويستى بە ھىچ پالپشتىكى گۆشت و ئيسقان ھەبېئيت. ئەم مەملانىيە لەگەل جەستەدا رۆمانە كە دەباتە ئاستىكى بەرزى ھزرى كە تئيدا مەرگ تەنيا كۆتاپى نىيە، بەلكو تاكە دەريچەيە بۆ رزگار بوون لەو قورسايىيەي كە كەوتوو تە سەر شانى مەرۆف.

عەلئەدين سەجادی دەئيت: "ئەدەب پەردەي ژيانى كۆمەلە كە شانە شانى ھاتوو تە خوارەو، ژىرى و زەينى پيشان دەدات، رابواردن و ھەلسوو كەوتيان دەخاتە روو." دلاوەر پەحيمي لەم رۆمانەدا تەنيا پەردەي لەسەر ژيانى كۆمەلە لا نەداو، بەلكو ئەو پەردەيەي دراندوو. ئەو پيمان دەئيت كە ئەم كۆمەلگەيە بەم ھەموو فيز و لووتبەرزىيەيەو لەسەر چ زەمىنىكى بوور و بېبەر و پر لە تاوان دامەزراو. كارەكتەرى "من/تو" گەرچى لە چاوى گرۆي مەردمەو كەسىكى وئىل و تىكشكاو، وەلى ئەو ھى راستى بېئيت ئەو تەنيا كەسە كە خاوەنى دىتتىكى راستەقەينەيە. ئەو ئامادە نىيە بژيو و نانى خۆي بە خواردنەو ھى ئەو ئاوە لئەلە پەيدا بكات وا كۆمەلگە بۆي رشتوو. ئەو دەزانئيت كە "ئاو بئبات لە پردى نامەرد مەپەرپەرەو"، بۆيە پىي باشترە لەناو كۆمە قوولە كەي وئىلگەي دەروونيدا بئخنىت، نەك لەسەر پردى درۆ و دوورويى كۆمەلگە بپەرئيتەو.